

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708762969376.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

De kom hjem henimod Midnat. De havde spist til Aften paa Klampenborg. Og de havde alle været sultne. Champagnen stod i Metalkøleren paa Bordet - Nattens dæmpede Skær brød sig i Metallet og i Glassene. Gerhard havde sunget nogle italienske Strofer. Annette havde fundet hans Stemme saa blød bevæget. Han havde i det hele taget et Anstrøg af Vemod - men det klædte ovenpaa al den Lystighed. Paa Udfarten havde hun villet købe enhver Villa - og hun havde omtrent besørget Underholdningen. Fru Funch var lidt adspredt; hun følte sig - som rimeligt - noget tilovers. Ved Aftensbordet kom atter Stemningen op. Champagnen hjalp. Aftnen var saa skøn, Natten saa lys, saa vinkende - dæmpet vinkende. Annette havde flere Gange Taarer i Øjnene. Fru Funch trykkede hendes Haand. Paa Hjemturen sad Annette halvt i Gerhards Arm. Han generede sig kendeligt for Fru Funch; han var utilfreds med Noget; - han syntes, at hans Frihed, ligesom et Meteor, gled forbi derude i Luften og knitrede sagte... han saa' Skyggens haanlige Smil, og lukkede Øjnene. Paa en Gang fo'r han sammen. En Charabanc med unge Damer og unge Herrer kom rullende forbi; de var lystige; Cigaretterne glødede. En af de unge Piger var paafaldende blond og bleg - som et Nattesyn gled hun forbi.